

Analysavdelningen
Enheten för styrmedel och tillsyn
Noak Westerberg
016-544 24 37
noak.westerberg@energimyndigheten.se

Miljö- och energidepartementet
m.registrator@regeringskansliet.se
christina.nordenbladh@regeringskansliet.se
m.remisser-energi@regeringskansliet.se

Yttrande angående reduktionsplikt för minskning av växthusgasutsläpp från bensin och dieselbränsle

Sammanfattning

- Energimyndigheten tillstyrker i huvudsak förslaget
- Styrmedel som är mer långsiktiga än dagens skattebefrielse är efterlängtat
- Energimyndigheten tillstyrker separata kvoter för bensin och diesel
- Det är positivt att höginblandade drivmedel i närtid ges fortsatt stöd utanför reduktionsplikten
- Koldioxidskattens justering bör baseras direkt på utsläppsminskning istället för andelen förnybart – regelförenkling
- Yrkesmässiga drivmedelsanvändare med eget skatteupplag bör inte få betala otillbörligt låg energiskatt
- Energimyndigheten är positiv till att utses som tillsynsmyndighet men ser att uppdraget innebär utökade arbetsuppgifter
- Möjligheten till överlåtelse av överskjutande utsläppsreduktion mellan olika aktörer tillåts är positiv

Energimyndighetens ställningstagande

Energimyndigheten har i samråd med Trafikverket, Transportstyrelsen, Trafikanalys, Naturvårdsverket och Boverket tagit fram ett förslag till utformning av reduktionsplikt för bensin och diesel¹. Den promemoria som nu presenterats av Miljö- och energidepartementet ligger i linje med det förslaget.

Koldioxidskatten bör baseras direkt på reduktionsplikten

Att räkna om koldioxidskattenivån i förhållande till aktuell andel biobaserat respektive fossilt kolinnehåll i drivmedlet speglar logiken i nuvarande koldioxidbeskattning². Denna lösning skapar dock en oönskad komplexitet där

¹ ER 2016:30.

² Principen för nuvarande koldioxidskatt är att den andel av ett bränsle som utgörs av fossilt kol ska beskattas.

koldioxidskattenivån behöver justeras baserat på både reduktionsplikten och klimatprestandan på de biodrivmedel som drivmedelsdistributörerna väljer att blanda in. Det frångår principen i reduktionsplikten att det som ska premieras är minskade utsläpp, oavsett om detta sker genom en högre andel biodrivmedel med lägre klimatprestanda eller det motsatta.

Med en beskattning som utgår enbart från andelen biomassa skulle alternativet hög andel biodrivmedel med relativt låg klimatprestanda på sikt innebära en lägre koldioxidbeskattning av drivmedlet än det motsatta alternativet, vilket inte är önskvärt. Ett bättre alternativ vore att basera koldioxidbeskattningen direkt på reduktionsplikten. I så fall skulle koldioxidbeskattningen förändras i samma takt som nivån på reduktionsplikten, vilket skulle skapa ett förutsägbart system som styr direkt mot minskade utsläpp.

Energiskattens inverkan på yrkesmässiga upplagshavare

Den sänkning av energiskatten som föreslås innebär att drivmedel som används av yrkesmässiga användare med eget skatteupplag blir billigare. Anledningen är att dessa aktörer inte omfattas av reduktionsplikten men ändå själva är skattskyldiga för det drivmedel man använder då man köper in drivmedel under uppskovsförfarande. Detta ger felaktiga signaler och minskar incitamenten till omställning. Regeringen bör därför se till att den typen av verksamhet inte får otillbörliga skattefördelar utan att för den sakens skull uppfylla reduktionsplikt.

Specifika synpunkter

Konsekvenser för Energimyndigheten

Energimyndigheten är positiv till att utses som tillsynsmyndighet för regelverket då flera närliggande regelverk redan idag ligger inom myndighetens tillsynsområde. Energimyndigheten delar dock inte bedömningen (sid. 88) att införande av reduktionsplikten kan införas inom befintliga utgiftsramar på grund av minskat arbete med övervakningsrapportering. Övervakningsrapporteringen kommer även fortsatt att vara nödvändig för höginblandade, varför någon betydande besparing inte är att vänta. Energimyndigheten bedömer att förvaltning och tillsyn inom området kommer att kräva åtminstone en årsarbetskraft.

Definitioner

Koldioxidekvivalent definieras enligt 2 § lagen om reduktionsplikt (sid. 5) som ”den mängd dikväveoxid eller metan som medför en lika stor klimatpåverkan som ett kilogram koldioxid”. ”Dikväveoxid eller metan” bör ersättas med ”växthusgas” så att även koldioxid ingår i definitionen.

Skyldighet att spara uppgifter

12 § lagen om reduktionsplikt anger att den som har eller har haft reduktionsplikt är skyldig att spara uppgifter som har betydelse för reduktionsplikten i sju år (sid. 7, 12 § samt sid. 50). I kap. 3 1 § e) Energimyndighetens föreskrifter (STEMFS 2011:2) anges att underlag hänförliga till uppfyllande av hållbarhetskrav ska

sparas i minst 10 år. Det vore lämpligt att använda samma krav för de olika lagstiftningarna då uppgifterna i många fall är desamma.

Möjlighet till undantag

Energimyndigheten avser att föreslå ett undantag för små drivmedelsleverantörer (som levererar mindre än 450 m³ flytande drivmedel) från utsläppsrapportering enligt drivmedelslagen. Myndigheten delar därför inte promemorians bedömning om effekter på små företag (kap. 17.4.5, sid. 86) och bör istället bemyndigas att föreskriva om undantag även från reduktionsplikten i syfte att begränsa den administrativa bördan för små företag.

Beslut i detta ärende har fattats av avdelningschefen Zofia Lublin. Vid den slutliga handläggningen har därutöver deltagit enhetschefen Gustav Ebenå, juristen Fredrik Forsberg och handläggarna Alesia Israilava och Emmi Jozsa. Föredragande har varit handläggaren Noak Westerberg.

Zofia Lublin
Noak Westerberg